

Det er midt i Juni. Jeg ankommer til Nøddebo først på eftermiddagen. Jeg parkerer bilen, står ud og nærmer mig hoveddøren, men vælger i stedet at gå gennem lågen til legepladsen. Der er mange børn ude og det er dejligt vejr. Legepladsen er tæt bevokset med træer, buske og slyngplanter, med masser af gode gemmesteder. Lige inden for lågen går der nogle børn og et par voksne og planter stiklinger ud i et bed, den ene er vist en forældre. Jeg går videre, på gyngerne gynges der ihærdigt, og rundt om huset kommer der et barn og en voksen drønende om kap på 2 mooncars. I legehuse leges der 'købmand', og 'far, mor og børn'. På en bænk sidder der en voksen, med et barn på skødet, og spiller ludo med nogle børn. Nede ved bålpladsen er der ved at blive lagt an til bål. Her ved alle hvad alle laver, og har tillid til at folk opfylder deres opgaver efter bedste evne.

Rundt om i buske og træer er der liv af legende og klatrende børn, et andet sted sidder der et par forældre og sludrer over en kop kaffe. Jeg kan mærke, at her er rart at være. Her er ro og plads til at være den man er, og til at gøre det man har lyst til. Jeg går videre rundt om huset, møder nogle drenge med en bold, på vej ned til boldbanen. Videre om til terrassen, her er klematisserne lige sprunget ud, de er blevet store, helt op til taget over terrassen. På trinnet ind til garderoben står to børn, den ene er ved at snøre den andens sko. Jeg står et øjeblik og nyder roen, lytter lidt til børnenes glade stemmer og går ind.

Inde i garderoben er der behersket ro. Der sidder tre børn og småsnakker og iagttager en bille, der har sneget sig ind gennem den altid åbne dør. Jeg går videre ind i fællesrummet, her er grønne planter, behageligt lys og bløde stole. Ved køkkenbordet står der en voksen og laver dej til snobrød, de børn der skulle have været med, var lige i gang med at spille et spil, det ville de hellere. Her i huset er børnene trygge, for de ved at de kan regne med de voksne, og at de voksne har lyst til at være sammen med dem.

En dør står på klem, og ind gennem sprækken kan jeg se en masse sovende børn, de ligger med tunge åndedrag og røde kinder, i soveposer hist og pist mellem møblerne. De har hørt 'godnathistorie, og den voksne blev siddende indtil alle børnene sov. Ind imellem kommer der en voksen, og ser til om de er ved at vågne. Om formiddagen var de ude at gå en lang tur, så er det rart at få en lur midt på dagen, især for dem der skal være her længe.

På væggene er der mange billeder som børnene selv har malet. Det er tydeligt for enhver, at dette er et sted børnene selv er med til at præge. Materialer til kreative udfoldelser er tilgængelige, og børnene får den opbakning og hjælp de har brug for. Ind i mellem lyder der et latterbrøl fra personalestuen, der er stadig et par stykker der er ved at holde pause. Nogle børn kommer ind og siger at nu er bålet næsten klart. Snobrødsdejen er også færdig, den skal bare lige hæve lidt endnu.

Jeg går videre ind i et andet lokale, tre drenge har bygget et en meter højt tårn af klodser, et kæmpearbejde der 'aldrig må flyttes' ! Drengene rejser sig og stråler af stolthed mens de betragter deres succes af et bygningsværk. I næste nu kaster de sig over tårnet, og larmen fra de væltende klodser blander sig med drengenes jubelskrig. Så starter de roligt og fredeligt forfra med at bygge.

Lidt efter bliver de kaldt ud til bålet, men deres leg får lov at blive stående til efter snobrød. Der kommer en voksen ind og samler alle børnene, en anden begynder at få liv i de sovende, de skal have mulighed for at vågne stille og roligt. Alle skal ud og have noget luft, og der skal ryddes op, så de der ikke lukker i dag, kan tage hjem med god samvittighed. I garderoben er de sovende børn nu nået til at skulle have sko på, det tager sin tid det er ikke alle der kan selv. Her, som i mange andre situationer, prøver de voksne at hjælpe børnene til at lære, selv at tage tøj og sko på. Mange børn hjælper også hinanden, nogle er stadig ikke helt vågne, de sidder stille og venter på at nogen har tid, måske sover de i virkeligheden lidt endnu.

Så er alle samlet omkring bålet, de voksne holder øje med at børnene ikke kommer for tæt på bålet, men de fleste børn har prøvet det mange gange før, og de ved godt hvordan de skal gebærde sig. Her i børnehaven bliver der sunget og læst både ude og inde. Overalt fornemmer man at kammeratskab, kreativitet og humor er i høj kurs her. Her ved de voksne godt, at for at kunne lære børn at tro på sig selv, på andre og på livet, er vi nødt til at være sammen med dem, og at have lyst til det!